

[Jytte Andersen]

vore fælles opgaver, og herunder hører også et antal nationalbankdirektører.

Antallet af nationalbankdirektører er tre, og intet begrunder, at dette antal er for mange. De af fremskridtspartiet fremførte argumenter for at spare én nationalbankdirektør er uhyre spinkle og er da også kun et led i partiets almindelige hetz mod de offentligt ansatte.

I bemærkningerne til lovforslaget fremhæves i øvrigt, at besparelsen af én nationalbankdirektør kun er indgang til, at sluserne er åbne for at følge linjen op og foretage nedsættelser af medarbejderantallet i stor udstrækning. Det vil sige, at ligesom lovforslaget lægger op til, at den nyansatte direktør skal afskediges, lægger det altså også op til at skaffe sig af med, som det så smukt hedder i bemærkningerne, medarbejdere i vidt omfang.

Perspektiverne i dette lovforslag er klare: en svækkelse af det offentlige muligheder for indsigt i kontrol med og styring af det økonomiske liv, en åbning for et fuldstændig frit og ukontrolleret pengemarked med frit slag for spekulanter og fup- og fidusmagere.

Den socialdemokratiske folketingsgruppe kan af indlysende årsager ikke anbefale lovforslaget til vedtagelse, og vi opfordrer folketinget til at forkaste det.

Fogh Rasmussen (V):

Da mit partis ordfører i denne vigtige sag, hr. Ellemann-Jensen, ikke kan være til stede, skal jeg oplæse hans ordførertale, sålydende:

Dette forslag er så usagligt, at det unddrager sig enhver seriøs behandling.

Kjelgaard (KF):

Da mit partis ordfører i denne vigtige sag, hr. Stetter, ikke kan være til stede, skal jeg på hans og den konservative gruppes vegne fremføre følgende:

Nationalbankens direktion består af tre medlemmer. Den ene er kongeligt udnævnt, og direktionens formand og de to andre er repræsentantskabsvalgte. I den sidste snes år har det været praksis, at direktionens formand er fritaget for at have fagkontorer under sig. Det mener den konservative gruppe er en nødvendig ordning, bl. a. fordi folketinget har tilrettelagt den økonomiske politik således, at Nationalbanken og pengeinstitut-

terne er pålagt at føre en særdeles omfattende og krævende pengepolitik.

Denne del af den økonomiske politik sammen med en række andre indenlandske og udenlandske opgaver kræver direktionens fulde opmærksomhed, og vedkommende kan derfor ikke påtage sig ansvaret for den daglige ledelse af en eller flere af Nationalbankens mange sektioner. Disse opgaver har i den sidste snes år været fordelt mellem de to repræsentantskabsvalgte medlemmer af direktionen. Den ene har ansvaret for alle udlandsafdelinger, mens den anden har alle de øvrige fagkontorer under sig.

Den konservative gruppe finder, at den nuværende fordeling er den mest effektive på nuværende tidspunkt, og vi kan derfor ikke støtte lovforslaget.

Lone Dybkjær (RV):

På det radikale venstres vegne skal jeg afvise dette lovforslag.

Birgith Mogensen (CD):

Som ordfører for centrum-demokraterne kan jeg oplyse, at CD ikke kan støtte det af fremskridtspartiet fremsatte lovforslag om, at direktionen i Danmarks Nationalbank indskrænkes fra tre til to medlemmer.

Når henses til Danmarks Nationalbanks omfattende virksomhed og betydning, sammenlignet med forholdene i de danske private banker og sparekasser samt i de danske erhvervsvirksomheder i øvrigt, findes en sådan disposition ikke rimelig.

Arne Bjerregaard (KrF):

I kristeligt folkeparti finder vi, at der er den nødvendige besætning, der er den rimelige fordeling, og derfor kan vi ikke støtte lovforslaget.

Glistrup (FP):

Det foreliggende lovforslag udtrykker ikke hele fremskridtspartiets politik, men det er et led i en større helhed, en helhed, hvori vi gang på gang forsøger at forklare, at det er nødvendigt for det offentlige at spare. Det gør vi på udenrigsministeriets område, på universitetsområdet, på erhvervstilskud og hundredvis af andre steder. Hver evig eneste gang bliver vi mødt af et samlet kor svarende til det, der er blevet sagt i dag, startende med